

Sygn. akt IV U 272/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Magdalena Piątkowska

Protokolant : Katarzyna Zych

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 kwietnia 2016 roku w Ś.

sprawy z odwołania **W. K.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W.

z dnia (...), znak: (...)

o zwrot nienależnie pobranego zasiłku chorobowego

zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W.

z dnia (...), znak: (...) w ten sposób, że ustala brak obowiązku zwrotu zasiłku chorobowego wraz z odsetkami wskazanego w zaskarżonej decyzji.

UZASADNIENIE

Powód W. K. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia (...), zobowiązującej go do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego wraz z odsetkami w łącznej kwocie 7.706,46 zł za okres od (...) do (...). W uzasadnieniu podał, że podpisał umowę o pracę z gminą Ł. na stanowisku kierowcy i konserwatora sprzętu w wymiarze ¼ etatu, przy czym swoje obowiązki wykonywał jako kierowca wozu strażackiego w Ochotniczej Straży Pożarnej w J. i konserwator sprzętu. Powód podniósł, że we wskazanym okresie nie wykonywał pracy zarobkowej, bowiem w tym czasie nie była prowadzona żadna akcja gaśnicza, bądź ratunkowa.

Wobec powyższego powód wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu powołano podstawę prawną decyzji i podniesiono, że skoro powód ma możliwość zarobkowania i korzystania z tej możliwości prawo do świadczeń z ubezpieczenia chorobowego jest wyłączone.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód W. K. zgłoszony był do ubezpieczeń społecznych z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej. Wobec niezdolności do pracy pobierał zasiłek chorobowy w okresie od 24 listopada 2004 roku do 23 maja 2005 roku.

Dowód:

akta ZUS- w załączeniu

Powód przebywając na zwolnieniu lekarskim zawarł w dniu 1 marca 2005 roku z Urzędem Gminy Ł. umowę o pracę na czas określony do dnia (...) na stanowisku kierowca sprzętu. Wymiar czasu pracy wynosił ¼ etatu, a wysokość miesięcznego wynagrodzenia wynosiła 213 zł. Powód wykonywał swoje obowiązki jako kierowca wozu strażackiego w Ochotniczej Straży Pożarnej w J. i konserwator sprzętu w dogodnym dla siebie czasie. Przyjeżdżał do pracy raz na dwa tygodnie, bądź raz w miesiącu, w razie potrzeby konserwacji sprzętu, oraz w sytuacji prowadzenia akcji gaśniczych lub ratunkowych. Pobrane wynagrodzenie powód przekazywał na cele społeczne związane z działalnością Ochotniczej Straży Pożarnej w J., co było powszechnie stosowaną praktyką we wszystkich jednostkach OSP.

Dowód:

- akta osobowe powoda – w załączeniu;
- zeznania świadka J. G. – e protokół z dnia (...) k. 76;
- zeznania świadka S. M. – e protokół z dnia (...) k. 76;
- zeznania powoda – e protokół z dnia (...) k. 23.

W 2005 roku jednostka Ochotniczej Straży Pożarnej w J. nie wyjeżdżała i nie brała udziału w akcjach i zdarzeniach ratowniczych.

Dowód:

- zaświadczenie Związku Ochotniczych Straży Pożarnych w Ł. z dnia (...).

Decyzją z dnia (...) pozwana zobowiązała powoda do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego wraz z odsetkami w łącznej kwocie 7.706,46 zł za okres od (...) do (...).

Dowód:

akta ZUS – w załączeniu

Przy tak ustalonym stanie faktycznym sąd zważył:

Odwołanie podlegało uwzględnieniu.

Ustaleniu stanu faktycznego sąd dokonał w oparciu o zgromadzone w postępowaniu dowodowe dokumenty, akta ZUS i akta osobowe powoda oraz zeznania powoda oraz świadków J. G. i S. M., albowiem wszystkie te dowody tworzyły spójną i logiczną całość, dającą obraz stanu faktycznego.

Zgodnie z art. 84 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 121 ze zmianami) osoba, która pobrała nienależne świadczenie z ubezpieczeń społecznych, jest obowiązana do jego zwrotu, wraz z odsetkami, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego, z uwzględnieniem ust. 11.

Zgodnie zaś z art. 84 ust 2 powyżej cytowanej ustawy za kwoty nienależnie pobranych świadczeń uważa się:

- 1) świadczenia wypłacone mimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie prawa do świadczeń albo wstrzymanie ich wypłaty w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenie była pouczone o braku prawa do ich pobierania;
- 2) świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie nieprawdziwych zeznań lub fałszywych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzania w błąd organu wypłacającego świadczenia przez osobę pobierającą świadczenia.

Natomiast art. 17 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. z 2014r. poz. 159) stanowi, że ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia.

Interpretując powyższe przepisy Sąd zważył, że ustawodawca w art. 17 ust. 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa w sposób jednoznaczny wskazał, że przesłanką utraty prawa do zasiłku chorobowego przez ubezpieczonego jest wykonywanie w okresie orzeczonej niezdolności pracy zarobkowej. Innymi słowy, po pierwsze ubezpieczony, aby naruszyć przepisy ustawy chorobowej musi wykonywać pracę, a zatem być aktywnym pracownikiem, a po wtóre samo otrzymywanie wynagrodzenia za pracę nie wystarcza aby sprzeciwić się przepisom ustawy. Chodzi bowiem o naruszenie stanu niezdolności do pracy i w dalszej konsekwencji podważenie zasadności przyznania zasiłku chorobowego. Zwolnienie lekarskie przewidziane na okoliczność niezdolności do pracy jest zaświadczeniem o tym, że w okresie w nim przewidzianym ubezpieczony nie może wykonywać pracy. Niewskazana jest zatem aktywność polegająca na świadczeniu pracy. Bierne otrzymanie natomiast świadczenia związanego z zatrudnieniem jest kwestią powiązaną z zatrudnieniem, ale nie równoważną z pozostaniem aktywnym w sferze świadczenia pracy przez ubezpieczonego.

Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie nie zostały spełnione przesłanki art. 17 powołanej ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku. Jak wynika z treści powołanego przepisu utrata prawa do zasiłku łączy się z aktywnością zawodową ubezpieczonego polegającą na podejmowaniu przez niego czynności związanych z pracą zarobkową. Zdaniem sądu w sytuacji, gdy powód nie podejmował żadnych działań stanowiących realizację obowiązków pracowniczych, zastosowanie art. 17 powołanej ustawy było nieuzasadnione. Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy w szczególności z zaświadczenia Związku (...) w Ł. z dnia (...), jednostka OSP w J. w 2005 roku nie wyjeżdżała i nie brała udziału w akcjach i zdarzeniach ratowniczych.

W niniejszej sprawie nie zostały spełnione również przesłanki art. 84 ust. 2 powołanej ustawy z dnia 13 października 1998 roku. Ponadto strona pozwana nie wykazała, aby powód pouczony został o braku prawa do pobierania świadczeń.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, iż brak było materialnej podstawy żądania od powoda zwrotu świadczeń i na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję